ជំពូក 14 គំរោងកម្មវិធីទ្រទ្រង់

14.1 ផែនការកម្មវិធីទ្រទ្រង់

កម្មវិធីទ្រទ្រង់ផលិតកម្មកសិកម្មក្នុងគំរោងស្រោចស្រពនឹងមាន (i)ការពង្រីកសេវាសំរាប់ផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកវិទ្យាកសិកម្ម (ii) ការផ្គត់ផ្គង់ និង ការចែកចាយទុនដែលត្រូវការ (iii) ការទ្រទ្រង់ហិរញ្ញវត្ថុឥណទានសំរាប់ទិញទុន និង ការធ្វើវិនិយោគទុន› (iv) ការកែលំអផ្លូវថ្នល់សំរាប់ការដឹកជញ្ជូនផលិតផល និងទុន (v) សកម្មភាពក្រុមកសិករដែលចូលរួម និង ម្ចាស់ការប្រតិបត្តិកម្មវិធីទ្រទ្រង់ ។ ខាងក្រោមនេះបង្ហាញពីដំណើរការកម្មវិធីទ្រទ្រង់:

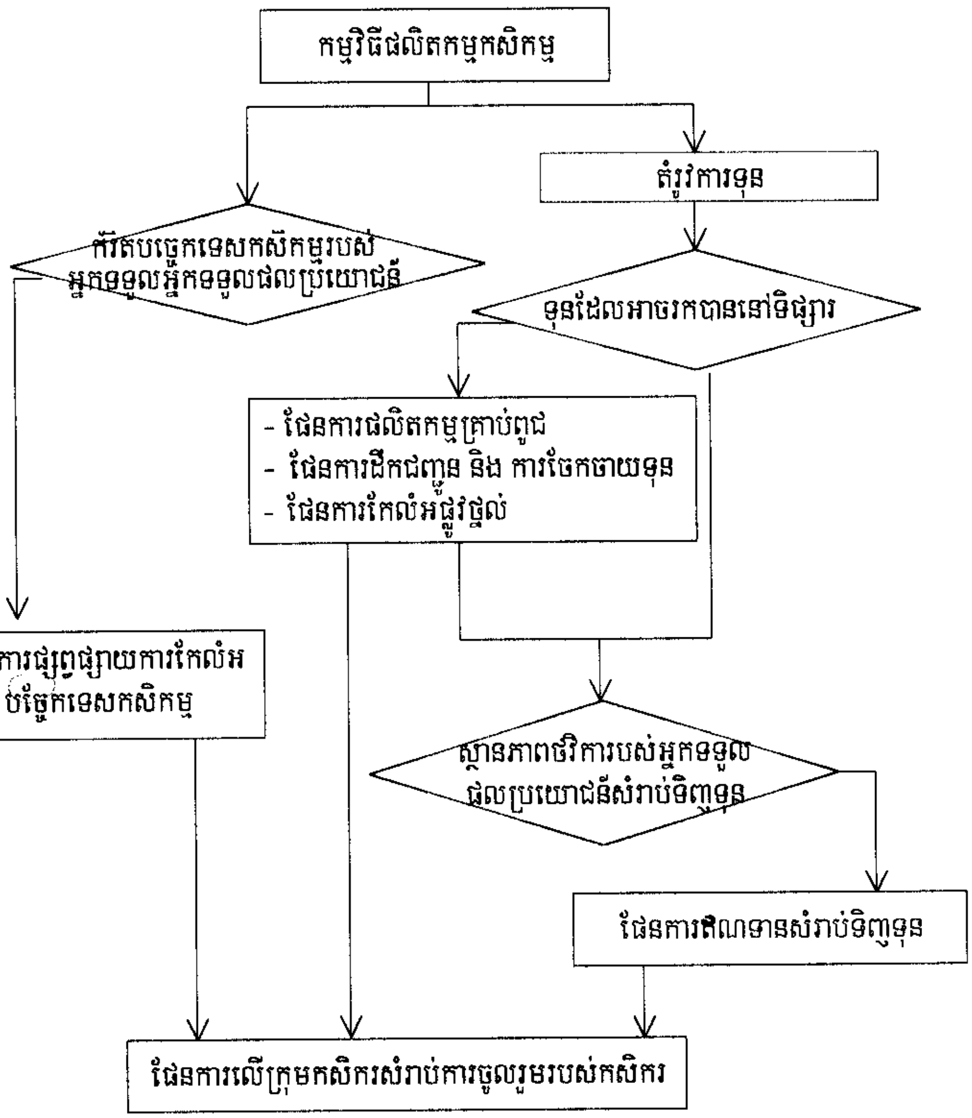

រូបភាព ដំណើរការផែនការកម្មវិធីទ្រទ្រង់

14.2 សេវាផ្សព្វផ្សាយ

(1) ការផ្សព្វផ្សាយកែលំអបច្ចេកទេសកសិកម្ម

សេវាផ្សព្វផ្សាយកម្មកសិកម្ម គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ដើម្បីធ្វើការផ្សព្វផ្សាយការកែលំអបច្ចេកទេសកសិកម្មទៅអ្នកទទួលការស្រោចស្រព និង ការយល់ដឹងពីផែនការផលិតកម្មដំណាំ ។ គំរោងការស្រោចស្រពគួរតែបានគាំទ្រយ៉ាងពេញទំហឹងដល់សកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយដែលធ្វើឡើងដោយមន្ទីរកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ (DAFF) ។ DAFF គួរតែអនុវត្តការផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មអោយបានទូលំទូលាយក្នុងតំបន់គំរោង ។ ក្នុងន័យនេះដែរតំបន់គំរោងបានរៀបចំជាតំបន់គោលដៅអាទិភាពក្នុងសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយផងដែរ ។ សាលាស្រែកសិករ (FFS) គឺជាប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មមួយដ៏មានប្រសិទ្ធិភាពនៅប្រទេសកម្ពុជា ។ ថ្មីៗនេះមន្ទីរកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ (DAFF) ក្រោមឪវាទក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ (MAFF) បានផ្តល់សេវាផ្សព្វផ្សាយរួមមានវិធានការចំរុះការពារដំណាំ (IPM) តាមរយៈសាលាស្រែកសិករ (FFS) ។ FSS មានគោល បំណងបណ្តុះបណ្តាលគ្រូកសិករ ដែលធ្វើការក្នុងភូមិរបស់គាត់ជាគ្រូស្ម័គ្រចិត្ត ដើម្បីបំរើអ្នកភូមិរបស់គាត់ដោយ ស្ថិតក្រោមឪវាទគណៈកម្មការអភិវឌ្ឍន៍ភូមិ (VDC) ។ FFSs ផ្តល់គោលការណ៍បច្ចេកទេស និង បង្កើតសិក្ខា សាលា ដែលមានអ្នកចូលរួមពីការជ្រើសរើសចេញពី VDCs ។ ជាធម្មតាកសិករចូលរួមមានចំនួន 25 ទៅ 35 នាក់ក្នុងមួយ FFS ដែលធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេល16សប្តាហ៍ ដែលសិក្សាទៅលើប្រភេទដំណាំនីមួយៗ ស្រូវ បន្លែ ឬដំណាំបន្ទាប់បន្សំតាមរយៈពេលដាំដុះ ។ មន្ត្រីផ្សព្វផ្សាយ និង គ្រូបង្វឹក IPM ផ្តល់គោលការបច្ចេកទេសទៅ អ្នកចូលរួមតាមរយៈ FFS ។

ក្នុងអំឡុងពេលនោះដែរ FFS បានបង្រៀនមួយឬពីរថ្ងៃជារៀងរាល់សប្តាហ៍ ។ សកម្មភាពភូមិដែលបានបណ្តុះបណ្តាលកសិករដោយ FFS គឺបានជួយទ្រទ្រង់តាមរយៈការងារ និង ត្រួតពិនិត្យ/វាយតំលៃបន្តពីមន្ត្រីផ្សព្វផ្សាយ និង គ្រូបង្វឹករបស់ DAFF ផងដែរ ។ យ៉ាងហោចណាស់កសិករ ដែលបានបណ្តុះបណ្តាលគឺចាំបាច់ក្នុងភូមិនីមួយៗ និង ប្រភេទរបស់ដំណាំគោលដៅ ។ ចំពោះសកម្មភាពការងារកសិករ ដែលបានបណ្តុះបណ្តាលហើយក្នុងភូមិ ការស្រាយបំភ្លឺពីកសិដ្ឋានត្រូវតែមានប្រសិទ្ធិភាពសំរាប់ការស្រាយបំភ្លឺ និងការផ្ទៀងផ្ទាត់ការកែលំអបច្ចេកទេសកសិកម្មចំពោះអ្នកភូមិ ។ ការស្រាយបំភ្លឺកសិដ្ឋានបានបង្កើតឡើងអោយមានក្នុងភូមិដែលមានដំណាំគោលដៅផ្ទៃដីប្រហែល 0.03 ទៅ 0.1ហាត សំរាប់ដំណាំនីមួយៗ ។ ប្រការនេះមានសារៈសំខាន់ណាស់ដែលសកម្មភាពកសិករដែលបានបណ្តុះបណ្តាល គួរធ្វើការសំរបសំរួល និង សហប្រតិបត្តិការបានយ៉ាងល្អជាមួយVDC និងFWUC អំពីប្រព័ន្ធស្រោចស្រព ។

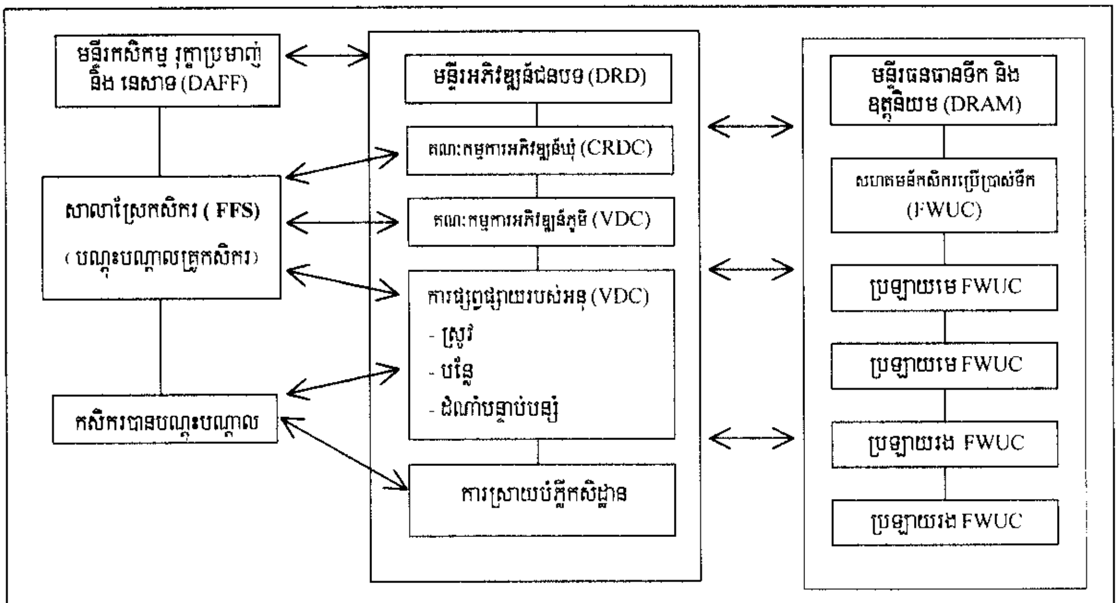

រូបភាព 12.2 ទំនាក់ទំនងរវាង FFS VDC និង FWUC ក្នុងសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយ

(2) **ការផ្គត់ផ្គង់ធុន**

ធុនទាំងឡាយដូចជាជីគីមី និង ថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិតបាននាំចូលពីប្រទេសជិតខាង ដោយស្ថិតនៅក្រោមគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សាររបស់កម្ពុជា ។ នៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះទំនងជាធុនទាំងនេះបានផ្គត់ផ្គង់គ្រប់គ្រាន់តាមតំរូវការនៅក្នុងប្រទេស ។ តែទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយនៅតំបន់ឆ្ងាយពីគេ ឬស្ថានភាពផ្លូវមិនល្អតំលៃធុនត្រូវឡើងខ្ពស់ដោយសារតែចំណាយការដឹកជញ្ជូនកើនឡើង ។

កសិករភាគច្រើនមិនមានលទ្ធភាពទិញធុនបានទេ ដោយសារស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុខ្សត់ខ្សោយ ។ ហេតុដូច្នេះហើយកសិករឈប់ទិញធុនទាំងនេះ ឬ ទូទាត់ជាផលិតផលអោយទៅអ្នកលក់វិញ ក្រោយពេលច្រូតកាត់នូវអត្រាការប្រាក់ខ្ពស់ ។

ដើម្បីជំនះបានឧបសគ្គទាំងនេះការកែលំអទីផ្សារ បណ្តាញផ្លូវថ្នល់ និង ក្រុមទិញតាមរយៈក្រុមឥណទាន និង សេចក្តីត្រូវការ ។ ក្រុមទិញសំភារៈតាមរយៈឥណទាន VDC បានបញ្ជាក់ នៅក្នុងអនុផ្នែក 14.3 ។ លទ្ធភាពកែលំអគ្រាប់ពូជស្រូវគឺទាប អាចជាបញ្ហាមួយក្នុងតំបន់គំរោង ។

ក្នុងករណីនេះ ចំពោះផលិតកម្មពូជស្រូវ គួរធ្វើការពិនិត្យជុំវិញតំបន់គំរោងដូចមានខាងក្រោម:

- ភាពប្រាកដប្រជានៃគោលបំណងកសិករ និង កំរិតជំនាញអំពីផលិតកម្មពូជ
- ភាពប្រាកដប្រជានៃការផ្គត់ផ្គង់គ្រាប់ពូជរក្សាទុកបានពីការស្រាវជ្រាវ
- ភាពប្រាកដប្រជានៃការណែនាំបច្ចេកទេសផលិតកម្មគ្រាប់ពូជដោយ DAFF និង ការត្រួតពិនិត្យ និង ការកែច្នៃគ្រាប់ពូជ DAFF ឬក្រុមហ៊ុនផលិតពូជ ។

ក្រុមកសិករ គួរតែរៀបចំក្រុមកសិករផលិតពូជមួយនៅ ក្រោមឱវាទ VDC ឬ CRDC អោយមានប្រសិទ្ធិភាពចំពោះគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេស និង ផែនការផលិតគ្រាប់ពូជ ។

14.3 ឥណទាន

ក្នុងកម្មវិធីផលិតកម្មកសិកម្មក្រោមប្រព័ន្ធស្រោចស្រព តំរូវការទុននឹងកើនឡើងបើប្រៀបធៀបនឹងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុកសិករបច្ចុប្បន្នគឺមិនគ្រប់គ្រាន់សំរាប់វិនិយោគទៅលើការទិញសំភារៈធ្វើស្រែបានទេ ។ ប្រព័ន្ធឥណទាន គឺជាប្រព័ន្ធមួយដែលធ្វើអោយកសិករមានលទ្ធភាពទិញទុនកសិកម្មដូចជា គ្រាប់ពូជ ជី ថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត និង អាចវិនិយោគទៅលើគ្រឿងយន្តកសិកម្ម ទីផ្សារផលិតផល ការរក្សាផលិតផលទុក...... ។ល ។

គ្មានប្រព័ន្ធឥណទានស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុរបស់រដ្ឋាភិបាលនៅប្រទេសកម្ពុជា ។ ជំនួសអោយប្រព័ន្ធឥណទានរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល គឺប្រព័ន្ធឥណទានខ្នាតតូចរបស់ NGOs បានក្លាយទៅជាដៃគូដ៏ល្អក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍តំបន់ជនបទតាមរយៈការជួយឧបត្ថម្ភពីធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី (ADB) និងម្ចាស់ជំនួយដ៏ទៃទៀត ។ ចំណែកឯប្រព័ន្ធឥណទានកសិកម្មបានសហការណ៍ជាមួយ NGO នានា ជាទូទៅមានសារៈប្រយោជន៏ដោយបានការជួយឧបត្ថម្ភផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដល់អ្នកទទួលផលប្រយោជន៏ ។ ក្រុមឥណទានកសិករ គួររៀបចំនៅ VDC ។ ហើយក្រុមកសិករនេះ ត្រូវប្រមូលប្រាក់ឥណទានត្រលប់មកវិញ ។ ក្រុមនេះគួរបណ្តុះបណ្តាលពីគោលបំណងនៃការគ្រប់គ្រងទឹកប្រាក់ និង ម្ចាស់ការគ្រប់គ្រងនាពេលអនាគត ។ ប្រព័ន្ធឥណទានខ្នាតតូចនៅជនបទមានសារៈសំខាន់ គឺមិនគ្រប់គ្រាន់តែសំរាប់ការទិញទុនកសិកម្មទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងជួយក្នុងគោលបំណងផ្សេងៗទៀតដូចជាការវិនិយោគក្នុងជំនួញនៅជនបទ និង ការកែលំអស្ថានភាពផ្ទះសំបែង និង ជីវភាពផងដែរ ។

ជំពូក 15 សហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក (ស.ក.ប.ទ)

15.1 ច្បាប់ និង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

គោលគំនិតនៃការបង្កើតឡើងនៃសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក (ស.ក.ប.ទ) ជាការងារពាក់ព័ន្ធថ្មីមួយនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។ ចាប់តាំងពីការបង្កើតឡើងនូវក្រសួងធនធានទឹក និង ឧត្តុនិយម (MOWRAM) ក្នុងឆ្នាំ 1999 ឯកសារយុទ្ធសាស្ត្រមួយចំនួនដែលជាប់ទាក់ទងទៅនឹងធនធានទឹកត្រូវបានបោះពុម្ពជាបន្តបន្ទាប់ដូចជា :

1) ប្រកាស 306 រួមជាមួយសារាចរលេខ 01 ដែលអនុវត្តន៍នៅលើនយោបាយទ្រទ្រង់ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព របស់ក្រសួងធនធានទឹក និងឧត្តុនិយម ខែ មិថុនា 2000
2) រៀបចំការសិក្សានៅលើការបង្កើតឡើងនូវប្រព័ន្ធថ្មីមួយត្រួតពិនិត្យដី និង គ្រប់គ្រងធនធានទឹកក្នុងប្រទេសកម្ពុជា របស់ក្រសួងធនធានទឹក និង ឧត្តុនិយម ខែ មករា 2000
3) គំរោងយុទ្ធសាស្ត្រសំរាប់តំបន់ទឹកនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ADB ខែមិនា 2001
4) ពង្រាងយុទ្ធសាស្ត្រ ធនធានទឹករបស់ជាតិ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 2001
5) ពង្រាងច្បាប់ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ ស្ថាប័ន និង ច្បាប់ទាំងនេះគឺសំរាប់ការគិតផែនការនៃការបង្កើតសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក ។ ចំណុចសំខាន់ៗមានពី 1 ដល់ 3 និងមានពិពណ៌នាដូចខាងក្រោម ។

(1) ប្រកាស 306 រួមជាមួយសារាចរលេខ 01 នយោបាយសំរាប់និរន្តភាពនៃប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំ (O&M) នៃប្រព័ន្ធស្រោចស្រព និង ដំណាក់កាលនៃការបង្កើត ស.ក.ប.ទ

- ពិនិត្យ និង វាយតំលៃទៅលើគ្រប់ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព ដែលមានសក្តានុពលក្នុងប្រសិទ្ធិភាពអភិវឌ្ឍន៍របស់សេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។
- សារាចរលេខ 01 បានធ្វើអោយមានលក្ខណៈស្តង់ដារនូវលក្ខន្តិកៈ របស់សហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក ។
- ដើម្បីធ្វើការសិក្សាដែលអាចធ្វើបាន ហើយនិងសាងសង់ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ទឹកដល់ដីកសិករក្នុងលក្ខណៈនិរន្តភាព និង ទទួលផលល្អ ។
- ដើម្បីសហប្រតិបត្តិការជាមួយនិងក្រសួងដែលពាក់ព័ន្ធដើម្បីទ្រទ្រង់សហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក ។ នយោបាយសំរាប់និរន្តភាព O&M នៃប្រព័ន្ធស្រោចស្រពដែលយោងទៅលើគោលគ្រឹះសំខាន់ៗដូចជា :
- លក្ខន្តិកៈស្របច្បាប់នៃសហគន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក (FWUC)
- ការជាប់ទាក់ទងរបស់ FWUC ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធ
- កាតព្វកិច្ចរបស់កសិករក្នុងការទូទាត់តំលៃ O&M និង តំលៃសំរាប់ការងារបន្ទាន់របស់ O&M
- ការជួសជុលជាប្រចាំ និង កែលំអប្រព័ន្ធស្រោចស្រពដែលមានស្រាប់
- ចាត់ចែងការផ្តល់ទឹកជាសមភាព និង ប្រសិទ្ធិភាព និង

- ទទួលបានការគាំទ្រ និង ជំនួយផ្សេងៗពី ក្រ.ធ.ទ.ឧ នូវបច្ចេកទេសជួសជុល ការគ្រប់គ្រងពិនិត្យ និង វាយតំលៃ ។ល។ ដំណាក់កាលទាំងអស់នៅក្នុងការបង្កើត ស.ក.ប.ទ មួយដែលពិពណ៌នាពីភាពផ្សេងៗគ្នានៃដំណើរការបង្កើត ស.ក.ប.ទ ។ នយោបាយនេះគឺសំដៅដល់ការផ្ទេរ ការទទួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រងលើ FWUCs ។ FWUCs ត្រូវតែជាយន្តការដែលមិនមែនជាស្ថាប័នរកចំណូលមួយ ។ ស្ថាប័នទាំងនេះជាអ្នកបំរើអោយការងារប្រតិបត្តិការនៅក្នុងសហគមន៍ទាំងអស់ ។

(2) រៀបចំការសិក្សាទៅលើការបង្កើតឡើងនូវប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យថ្មីមួយលើផ្ទៃដី និង ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ខែ មករា ឆ្នាំ 2000 ។

ឯកសារនេះត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីមានការបង្កើតឡើងនូវក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម ហើយរួមបញ្ចូលលើផ្នែកនៃប្រតិបត្តិការ និង ការគ្រប់គ្រងនៃគំរោងស្រោចស្រព ។ ក្រុមនៃប្រព័ន្ធស្រោចស្រពគឺត្រូវបានរួមបញ្ចូល ហើយការធានាខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងត្រូវបានបង្កើតដូចខាងក្រោម :

(3) គំរោងការយុទ្ធសាស្ត្រសំរាប់ទឹកក្នុងប្រទេសកម្ពុជា គំរោងយុទ្ធសាស្ត្រនេះបានបោះពុម្ពក្នុងខែ មិនា 2001 ពីធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី (ADB) ក្នុងការបង្កើតសមត្ថភាពគំរោង ។ បញ្ហាសំខាន់ៗដែលត្រូវបានរាប់

<u>ចំណាត់ថ្នាក់នៃគំរោងស្រោចស្រព</u>

<u>ខ្នាតតូច</u>

តិចជាង 200 ហ.ត ដែលគ្រប់គ្រងដោយមន្ទីរស្រុក ។ បើពាក់ព័ន្ធច្រើនជាងមួយស្រុក DWRAM ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រង ។O& M ជាការទទួលខុសត្រូវរបស់ FWUCs ។

<u>ខ្នាតមធ្យម</u>

ចន្លោះ 200-500 ហ.ត គ្រប់គ្រងដោយ DWRAM ។ បើមានជាប់ពាក់ព័ន្ធលើសពីមួយខេត្ត MOMRAM ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវសំរាប់ការគ្រប់គ្រងគំរោង ។

<u>ខ្នាតធំ</u>

ច្រើនជាង 5000 ហ.ត គ្រប់គ្រងដោយ MOWRAM

បញ្ចូលគឺ ការបង្កើតនូវយុទ្ធសាស្ត្រងាយស្រួលយល់សំរាប់ការស្រោចស្រព និង ដោះទឹកដែលរួមមានដូចជា :

- លើកទឹកចិត្តដល់កសិករគ្រប់គ្រងគំរោង
- លើកទឹកចិត្តដល់ផ្នែកឯកជនដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ
- បង្កើតឡើងនូវនិរន្តភាព
- ធានាបាន នូវទ្រព្យសម្បត្តិស្របច្បាប់នៅលើដី និង ទឹក
- ការចូលរួមពីអ្នកដែលជាប់ទាក់ទងក្នុង O&M នៃប្រព័ន្ធស្រោចស្រព និង ប្រព័ន្ធដោះទឹក
- ព្យាករណ៍នូវការប៉ះពាល់បរិស្ថាន និង
- សិទ្ធិនៃការប្រើប្រាស់ទឹក ។

15.2 រចនាសម្ព័ន្ធរបស់សហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក

ការអភិវឌ្ឍន៍ការស្រោចស្រព ការស្តារឡើងវិញ រឺ ការពង្រីកកម្មវិធីទាំងឡាយ នឹងត្រូវអនុវត្តន៍នៅលើមូលដ្ឋានអាចធ្វើបាន និង ភាគច្រើនជាកសិករ ។ ការចូលរួមដ៏ពេញលេញរបស់អ្នកប្រើប្រាស់នឹងត្រូវប្រកាន់យកទៅលើគ្រប់គំរិតទាំងអស់ដែលត្រូវចាប់ផ្តើមចាប់តាំងតែពីពេលដំបូង ។ ការបង្កើត FWUC នឹងត្រូវតែចាប់ផ្តើមពីការងារបឋមដែលនាំទៅដល់ការអនុវត្តន៍របស់គំរោងស្រោចស្រព ។ នៅពេលការបញ្ចប់គំរោង ការទទួលខុសត្រូវលើប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំ ព្រមទាំងការជួសជុលបន្ទាន់នឹងទុកឱ្យ FWUC ដំណើរការបន្តិចម្តងៗ ។ យោងទៅលើសមត្ថភាពនៃអង្គការកសិករ គំរោងស្រោចស្រពទាំងឡាយនឹងត្រូវផ្ទេរទៅអោយ FWUCs សំរាប់និរន្តភាពប្រត្តិបត្តិការ និង ការថែទាំរបស់ពួកគេ ។ សិទ្ធិក្នុងប្រត្តិបត្តិការនៃការផ្ទេរគំរោង និង ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ព្រមទាំងការទទួលខុសត្រូវក្នុងការការពារនឹងត្រូវស្ថិតនៅជាមួយនឹង FWUC ដែលទទួលស្គាល់ដោយរដ្ឋាភិបាល ។ យោងលើប្រកាស 306 ដែលរៀបរាប់ក្នុងផ្នែកខាងមុខ បន្ទាប់ពីគំរោង ត្រូវបានផ្ទេរទៅអោយនាយកដ្ឋានស្រោចស្រពកសិកម្មនៃក្រសួងធនធានទឹក និង ឧតុនិយម នឹងត្រូវបញ្ចូលនូវកិច្ចព្រមព្រៀងចាំបាច់ផ្សេងៗជាមួយសមាគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹកសំរាប់ការប្រើ និង សំរាប់ការប្រើប្រាស់ដ៏សមរម្យនូវឧបករណ៏ស្រោចស្រព និង ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដទៃទៀត ។ FWUC នឹងត្រូវគ្រប់គ្រងដោយគណៈកម្មាការរបស់ពួកគេដែលបានបោះឆ្នោតដោយសមាជិករបស់ FWUC ។ ជាគោលការណ៍ គណៈកម្មការមានសមាជិកដូចខាងក្រោម :

<u>សមាជិកគណៈកម្មការសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក</u>

- ប្រធាន 1 រូបទទួលបន្ទុកការត្រួតពិនិត្យទូទៅ
- អនុប្រធានទី 1 ម្នាក់ទទួលបន្ទុកការងារថែទាំ និង ផែនការជួសជុល
- អនុប្រធាន ទី 2 មួយរូបទទួលបន្ទុកការងារចែកចាយ និង តំកល់ឯកសារ
- ហិរញ្ញិកមួយរូបទទួលបន្ទុកការងារហិរញ្ញវត្ថុ
- ប្រធានក្រុមកសិករប្រើប្រាស់ទឹកទាំងអស់ (ស.ក.ប.ទ)

គណកម្មការមានភារកិច្ចដូចតទៅ :

<u>ភារកិច្ចរបស់គណៈកម្មការ ស.ក.ប.ទ</u>

- ចាត់ចែងកម្មវិធីការងាររបស់សហគមន៍
- តួនាទីការងារទៅតាមលក្ខន្តិកៈរបស់សហគមន៍ដែលបានចូលរួមសំរេចដោយសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក និង ក្រសួងធនធានទឹក និង ឧតុនិយម ។
- ចាត់ចែង O & M នៃប្រព័ន្ធស្រោចស្រពដើម្បីសន្សំសំចៃការប្រើប្រាស់ទឹកឱ្យបានប្រសើរ
- ដោះស្រាយវិវាទនៅក្នុងចំណោមសមាជិកសមាគមន៍
- ប្រមូលវិភាគទានថ្លៃសេវាប្រើប្រាស់ទឹក (ISF) ដែលសំរេចដោយសហគមន៍
- ការកំណត់គំរិត អំណាច និង ការទទួលខុសត្រូវរបស់ FWUC សំរាប់ផែនទីភូមិសាស្ត្រតាមតំបន់នីមួយៗ និង ប្រភេទគំរោងដែលបានរៀបចំដោយក្រសួងធនធានទឹក និង ឧតុនិយម ។

សហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក និងមានអ្នកតំណាងកសិកររបស់ខ្លួនពីគ្រប់គិរិតនៃប្រព័ន្ធស្រោចស្រព (ផ្លូវទឹកហូរ ប្រឡាយចែកចាយទឹក ប្រឡាយរង និង ប្រឡាយមេ) ឬ ក.ស.ក.ប។ ក.ក.ប.ទ គឺបង្កើតចេញពីកសិករដែលប្រើប្រាស់ទឹកនៅក្នុងតំបន់ស្រោចស្រពតែមួយ ។ ការបង្កើតក្រុម និង យោងទៅលើស្ថានភាពភូមិសាស្ត្ររបស់ដីកសិដ្ឋានព្រមទាំងព្រំប្រទល់នៃប្រព័ន្ធស្រោចស្រពនៅក្នុងតំបន់នោះ ។ ក្រុមនីមួយៗ ត្រូវបានដឹកនាំដោយអ្នកដឹកនាំម្នាក់តាមរយៈការបោះឆ្នោតដោយសមាជិកទាំងអស់ ឬ ក៏អ្នកតំណាងទាំងអស់ ហើយអាចនឹងមានអ្នកជំនួយការប្រសិនបើចាំបាច់ ។

ក្រុមកសិករប្រើប្រាស់ទឹកមានភារកិច្ចដូចតទៅ :

ភារកិច្ចរបស់ក្រុមកសិករប្រើប្រាស់ទឹក

- អ្នកអនុវត្តន៍នូវកម្មវិធីការងាររបស់សហគមន៍ ។ ផ្តល់នូវទិន្នន័យសំរាប់ផែនការ និង ការរៀបចំ ។
- សំរបសំរួលរវាងសមាជិកក្រុមកសិករប្រើប្រាស់ទឹក និង សហគមន៍
- ប្រមូលថ្លៃសេវាស្រោចស្រពពីសមាជិកទៅតាមពេលវេលាកំណត់ ។

រូបភាព. 15.1 បង្ហាញពីស្តង់ដារចនាសម្ព័ន្ធរបស់សហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក

15.3 ការបង្កើតសហគមន៍ប្រើប្រាស់ទឹក

15.3.1 លក្ខណៈទូទៅ

គុណភាពនៃសេវាទឹកដែលនឹងត្រូវផ្តល់ឱ្យបន្ទាប់ពីបញ្ចប់គំរោងស្រោចស្រព និង លក្ខខ័ណ្ឌនៃការមិនពេញចិត្តខ្លះៗ បើមិនមានការថែទាំ និង ការគ្រប់គ្រងអោយបានត្រឹមត្រូវ ។ ក្នុងដំណាក់កាលប្រត្តិបត្តិការគំរោងនឹងជួបនូវបញ្ហាខ្វះខាតទឹក ប្រព័ន្ធដោះទឹកមិនល្អ ការប្រើប្រាស់ទឹកដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិរបស់កសិករ គ្មានតុល្យភាពនៃការចែកចាយទឹកពីផ្នែកខាងដើម និង ចុងប្រព័ន្ធនឹងគ្មានការយកលំនាំតាមនៃបំលាស់ប្តូរគំរូដាំដុះ ។ លទ្ធផលនៃភាពយ៉ាប់យ៉ឺនរបស់ហេដ្ឋានរចនាសម្ព័ន្ធនានា នឹងធ្វើឱ្យតំលៃឡើងខ្ពស់ និង ផលិតភាពទាបដែលផ្ទុយនឹងផលប្រយោជន៍របស់គំរោងដែលបានព្យាករណ៍ និង វិធីនៃនិតិបញ្ញាតិបឋមនៃប្រភពធនធានទឹកនឹងពឹងផ្អែកទៅលើរដ្ឋាភិបាល ។

ភាពជោគជ័យរបស់ប្រព័ន្ធនៃការគ្រប់គ្រង នឹងពុំមែនសំរាប់ការខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងការគ្រប់គ្រងផ្ទាល់ដោយអ្នកប្រើប្រាស់ទេ ។ អាស្រ័យហេតុនេះជាមួយនឹងគោលគំនិតចូលរួមរបស់កសិករនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធស្រោចស្រព កសិករនឹងបង្កើតឡើងនូវសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក ដើម្បីគ្រប់គ្រងការងាររបស់ពួកគេ ។ ក្រោមនយោបាយរបស់រដ្ឋាភិបាល គំរោងស្រោចស្រពនឹងត្រូវផ្ទេរទៅអោយសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹកសំរាប់និរន្តភាពនៃប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំ ព្រមទាំងដើម្បីលើកកំពស់ការស្រោចស្រពកសិកម្មអាស្រ័យទៅលើសមត្ថភាពនៃសហគមន៍នីមួយៗ ។ សហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក និង រដ្ឋាភិបាល នឹងត្រូវរួមគ្នាគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធស្រោចស្រពដែលមិនប្រគល់អោយផ្តាច់ឡើយ ។ អង្គការរបស់អ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ និង គ្រប់គ្រងប្រត្តិបត្តិការ និង ការថែទាំប្រព័ន្ធ នឹងហៅថាសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក ។

15.3.2 សារៈប្រយោជន៍នៃសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក :

សារៈប្រយោជន៍នៃអ្នកទទួលផលប្រយោជន៍របស់ FWUC នឹងបង្ហាញដូចតទៅ :

- ធានា និង ការទុកចិត្តបានក្នុងការទទួលទឹកតាមកិច្ចព្រមព្រៀងក្នុងរយះពេលយូរយោងទៅលើស្នាក់ការស្រោចស្រព និង សិទ្ធិក្នុងការរក្សាទឹកទុកដោយខ្សែក
- ភាពសោមនស្សនៃការទុកចិត្តខ្លួនឯង និង ស្មារតីក្នុងការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់
- ការបន្ថយការបាត់បង់ក្នុងប្រត្តិបតិការ និង ការខ្ជះខ្ជាយ និង លទ្ធផលក្នុងការបង្កើតប្រសិទ្ធិភាពស្រោចស្រព
- បង្កើតឡើងនូវផ្ទៃដីដាំដុះតាមរយៈការស្រោចស្រពទឹកដោយលក្ខណៈសន្សំសំចៃ និង តាមមធ្យោបាយកាត់បន្ថយថ្លៃទឹកក្នុង 1 ហ.ត
- សមភាពក្នុងការទទួលទឹកក្នុងករណីខ្វះខាតទឹកក្នុងចំនួនផ្គត់ផ្គង់នៃប្រព័ន្ធ
- គ្រប់គ្រងវិវាទបានប្រសើរ
- អ្នកប្រើប្រាស់ទាំងអស់នៅក្នុងក្រុមកសិករប្រើប្រាស់ទឹកត្រូវទូទាត់ទឹកដែលប្រើពិតប្រាកដក្នុង 1 ហ.ត យោងលើស្ថានភាពនៃការដាំដុះជាក់ស្តែង ។
- ធានានូវការទទួលទឹកដល់កសិករនៅផ្នែកខាងចុងប្រព័ន្ធ
- គ្រប់គ្រងនូវការប្រមូលទឹកជាមួយនឹងផែនការដាំដុះ នៅក្នុងការពិចារណាទៅលើស្ថានភាពទីផ្សារ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលមានស្រាប់ បរិមាណទឹកស្តុក និង ការដឹកជញ្ជូននឹងជាលទ្ធផលដ៏ប្រសើរសំរាប់អ្នកប្រើប្រាស់
- សមាជិកទាំងអស់អាចចូលរួមសំរេចក្នុងផែនការ និង ការរៀបចំប្រព័ន្ធព្រមទាំងចូលរួមក្នុងការសាងសង់ជួសជុល និង ថែទាំសំរាប់ប្រសិទ្ធិភាពនៃការប្រើប្រាស់ទឹក ។
- សមាជិកទាំងអស់អាចធ្វើសំណើកែប្រែ កែលំអប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង និង កម្មវិធីផ្តល់ទឹកក៏ដូចជាចូលរួមក្នុងការសំរេចនៅក្នុងកិរិតរបស់គំរោង
- តាមរយៈ FWUC សមាជិកទាំងអស់អាចទទួលនូវសេវាផ្សេងៗនៃនាយកដ្ឋានដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មនៅក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការមួយតាមរយៈការផ្តល់យោបល់របស់ពួកគេ និងការណែនាំ ។

15.3.3 ការបង្កើតសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក (FWUC)

សេចក្តីកំណត់ច្បាស់របស់ FWUC នឹងត្រូវយោងលើព្រំប្រទល់ជលសាស្ត្រ ដែលជំនួសអោយព្រំប្រទល់ភូមិ ។ ក្នុងការស្តារឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធស្រោចស្រព កសិករទាំងអស់បានយល់ដឹងពីតំបន់ស្រោចស្រព មុននឹងប្រព័ន្ធត្រូវបានរិចរិល ឬ បំផ្លាញដែលបណ្តាលមកពីបទពិសោធន៍កន្លងមក ។ គោលសំខាន់នៃការបង្កើតឡើងនូវសកម្មភាព នឹងត្រូវស្ថិតនៅក្នុងប្រឡាយចែកចាយ (ស្រោចស្រព) ឬក៏កិរិតនៃផ្លូវទឹក ។ សហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹកមួយនឹងត្រូវបង្កើតឡើងដើម្បីគ្រប់គ្រងនៅលើប្រលាយចែកចាយទឹកទាំងមូល និង គ្រប់កិរិតស្ថាប័ន និង ត្រូវរៀបចំឡើងអាស្រ័យទៅលើទំហំនៃប្រព័ន្ធស្រោចស្រព ។ យោងទៅលើដំណាក់ការនៃការ

បង្កើតសហគមន៍មួយដែលរៀបចំឡើងដោយក្រសួងធនធានទឹក និង ឧត្តុនិយម ការបង្កើត FWUC គឺជាប្រព័ន្ធរចនាសម្ព័ន្ធមួយ នឹងបង្កើតឡើងតាមដំណាក់កាលជាបន្តបន្ទាប់ ។ ក្រសួងធនធានទឹក និង ឧត្តុនិយម តាមរយៈនាយកដ្ឋានស្រោចស្រពកសិកម្ម នឹងផ្តល់នូវបច្ចេកទេស និង គាំទ្រដល់ការគ្រប់គ្រងនៅក្នុងការបង្កើតសមាគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក ។

(1) **ចំណាក់កាលទី 1: " ព្រំប្រទល់ផ្ទៃដី និង ការយល់ឃើញរបស់កសិករ "**

ព្រំប្រទល់នៃតំបន់ស្រោចស្រពគឺជាទង្វើដំបូងបំផុតអស្រ័យទៅលើទឹកស្រោចស្រពដែលមាន និង ព្រំប្រទល់ជលសាស្ត្រ ។ បណ្តាឃុំជាបន្តបន្ទាប់ ឬ វេទិកា ភូមិ ឬ ក៏ការប្រជុំសាធារណៈ នឹងធ្វើឡើងជាបន្តបន្ទាប់នៃការចាប់ផ្តើម ។ នៅក្នុងវេទិកា ទាំងនេះ គោលដៅសំខាន់ និង វត្ថុបំណងទាំងអស់នៃកម្មវិធីក៏ដូចជាសកម្មភាពជាសារវ័ន្តផងដែរនឹងត្រូវជូនដំណឹងដល់កសិករទាំងអស់ ។ គោលបំណងរបស់វេទិកា ទាំងនេះគឺដើម្បីជូនដំណឹងលំអិតដល់អ្នកប្រើប្រាស់អំពីសកម្មភាពទាំងអស់នេះនាពេលអនាគត ដើម្បីបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់ថាប្រព័ន្ធស្រោចស្រពនឹងគ្រប់គ្រងដោយកសិករ ហើយសេចក្តីត្រូវការរបស់កសិករ គណៈកម្មការនឹងបានរកឃើញនៅក្នុងការប្រជុំទាំងអស់នេះ ។

(2) **ចំណាក់កាលទី 2: "ការកំណត់ពិត"**

វាគឺជាការចាំបាច់ដែលត្រូវធ្វើឱ្យយល់នូវទ្រង់ទ្រាយនៃប្រព័ន្ធស្រោចស្រពទាំងមូល ដើម្បីជួយដល់កសិករទាំងអស់នៅក្នុងការបង្កើត ស.ក.ប.ទ ។ ស.ក.ប.ទ ទទួលខុសត្រូវគ្រប់គ្រង ប្រព័ន្ធស្រោចស្រពចេញពីក្បាលហុងទឹកទៅផ្នែកខាងក្រោយបំផុតនៃប្រលាយទាំងអស់ ។ ប្រសិនបើប្រព័ន្ធស្រោចស្រពមានភាពធំពិតប្រាកដជាទូទៅនឹងត្រូវការដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍នូវក្រុមកសិករប្រើប្រាស់ទឹកតូចៗនៅថ្នាក់ក្រោម ។

(3) **ចំណាក់កាលទី 3: "ការបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក"**

នៅក្នុងការបង្កើតសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក យោងទៅលើឯកសារនៃការបោះឆ្នោតដោយសមាជិកទាំងអស់នៃតំណាងក្រុមប្រឹក្សារបស់កសិករទាំងអស់នៅក្នុងតំបន់ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព គឺជាការអនុវត្តន៍ធម្មតា ។ នៅក្នុងប្រព័ន្ធស្រោចស្រពធំៗ វាគឺជាដំបូន្មានមួយសំរាប់ដំណើរការដឹកនាំទម្រង់ការប្រតិភូបានមកពីការបោះឆ្នោតក្នុងតំបន់ ។ សារៈសំខាន់របស់ក្រុមប្រឹក្សារបស់ ស.ក.ប.ទ វាជាការអង្កេតមើលក្នុងរយៈពេលនៃការថែទាំត្រួតពិនិត្យ និង តុល្យភាព នៅក្នុងសកម្មភាពទាំងឡាយរបស់ ស.ក.ប.ទ ។ ការទទួលខុសត្រូវទាំងអស់របស់ ស.ក.ប.ទ គឺជាការកំនត់នូវកំរិតទឹក ការអភិវឌ្ឍន៍នឹងអោយសច្ចាប័នទៅលើរចនាសម្ព័ន្ធ ស.ក.ប.ទ ការបោះឆ្នោតសមាជិករបស់ ស.ក.ប.ទ ព្រមទាំងការពិនិត្យពិច្ច័យ និងអនុម័តថវិកា និង ការចំណាយ ។ ពង្រាងលក្ខន្តិកៈគណៈកម្មការអាចបង្កើតចេញពីសហគមន៍នីមួយៗក្រោយសំណើនៃតំបន់ស្រោចស្រព ។

(4) **ចំណាក់កាលទី 4: "ការជ្រើសរើសអ្នកទាក់ទងកសិករ (FO)"**

អាស្រ័យលើការទ្រទ្រង់នៃប្រព័ន្ធស្រោចស្រព ប្រព័ន្ធទាំងមូលនឹងចែកជាប្លុកស្រោចស្រពជាច្រើន ។

FO នឹងត្រូវបានជ្រើសចេញពីស្រទាប់ប្រជាជននៅក្នុងប្លុកស្រោចស្រព (គឺ 50-100ហ.ត) ។ តួនាទីរបស់ FO គឺការបង្កើតឡើងនូវ ស.ក.ប.ទ និង ការប្រមូលពត៌មានពីកសិករ និង កំណត់ត្រាផ្សេងៗ ។ ក្រុម FOs ទាំងអស់ដែលបានជ្រើសតាំងនិងត្រូវបណ្តុះបណ្តាលតួនាទីរបស់ពួកគេ និង ដំណើរការនៃការបង្កើត ស.ក.ប.ទ ។ល។

(5) **ដំណាក់កាលទី 5: "ការពិភាក្សាពង្រាងលក្ខន្តិកៈ ស.ក.ប.ទ"**

ដើម្បីបញ្ជាក់ការចុះបញ្ជីគណៈកម្មការ ស.ក.ប.ទ ជាមួយ រដ្ឋាភិបាល វាជាសំណើ ដើម្បីបង្កើតពង្រាងលក្ខន្តិកៈ ស.ក.ប.ទ មួយឈានទៅផ្តល់តួនាទីរបស់ ស.ក.ប.ទ ។ ពង្រាងលក្ខន្តិកៈគណៈកម្មការអាចបង្កើតឡើងចេញពីតំបន់នីមួយៗដែលបញ្ជាក់ក្នុងដំណាក់កាលទី 4 ។ យោងទៅលើពង្រាងលក្ខន្តិកៈ ដែលរៀបចំដោយរដ្ឋាភិបាល ពង្រាងគណៈកម្មការ និង ពិភាក្សាពីបញ្ញត្តិធ្វើការកែប្រែចាំបាច់ និង ទីបញ្ចប់បញ្ជូនសំរាប់ចុះសច្ចាប័ននៅក្នុងការប្រជុំក្រុមប្រឹក្សា ស.ក.ប.ទ ។

(6) **ដំណាក់កាលទី 6: "ការបង្កើតប្រព័ន្ធនៃ ស.ក.ប.ទ"**

ដំណើរការនៃការបង្កើត ស.ក.ប.ទ វាជាការផ្តើមសំខាន់លើព្រំប្រទល់ជលសាស្ត្រ នៃប្រព័ន្ធដែលចេញពីផ្លូវទឹក និង ស្រោចស្រពទៅដល់គីឡូនៃប្រលាយមេ ។ គណៈកម្មការជាន់ខ្ពស់ គឺបង្កើតឡើងដោយប្រព័ន្ធរចនាសម្ព័ន្ធតាមថ្នាក់ៗ ពីថ្នាក់ទាបបំផុតរបស់ ក.ក.ប.ទ ។ ជាមួយគ្នានេះដែរ ការយល់ដឹងត្រឹមត្រូវពីដំណើរការនឹងផ្តល់ចំពោះអ្នកដែលបានទទួលផលប្រយោជន៍ទាំងស្រុង ។

(7) **ដំណាក់កាលទី 7: "ការចុះសច្ចាប័នចុងក្រោយអំពីតួនាទីរបស់ ស.ក.ប.ទ"**

បន្ទាប់ពីគណៈកម្មការ និង ក្រុមប្រឹក្សា ស.ក.ប.ទ ត្រូវបានបង្កើតឡើងពង្រាងសច្ចាប័នចុងក្រោយអំពីតួនាទីរបស់ ស.ក.ប.ទ អាចនឹងប្រាស្រ័យជាមួយនិងជំនួយរបស់ FOs និង បុគ្គលិករដ្ឋាភិបាល ។

វាជាប្រការសំខាន់មួយដែលក្រុមប្រឹក្សានៃ ស.ក.ប.ទ បានពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងដំណើរការនៃសច្ចាប័ន ដូច្នេះពង្រាងគណៈកម្មការអាចដើរតួនាទីដ៏សកម្មមួយនៅក្នុងពង្រាងជាក់លាក់ និង ដំណើរការកែតំរូវពង្រាង ។

(8) **ដំណាក់កាលទី 8: "ការចុះបញ្ជីនូវលក្ខន្តិកៈ និង គណៈកម្មការ ស.ក.ប.ទ"**

ជាមួយនិងដំណាក់កាលខាងលើទាំងអស់ ស.ក.ប.ទ នឹងត្រូវបានបញ្ចប់ក្នុងគីឡូផ្សេងៗនៃប្រព័ន្ធស្រោចស្រព និង ដំណើរការលក្ខន្តិកៈ ។ គណៈកម្មការ ស.ក.ប.ទ បន្ទាប់មកនឹងស្នើរទៅដល់ភ្នាក់ងាររបស់រដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធសំរាប់ការចុះបញ្ជី ដើម្បីនឹងបង្កើតឡើងនូវតួនាទីស្របច្បាប់មួយនៃ ស.ក.ប.ទ នឹងត្រូវទទួលបាននូវការណែនាំពីកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយក្រសួងធនធានទឹក និង ឧតុនិយម ។ ភ្នាក់ងារដែលពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ក្រោមឱវាទក្រសួងធនធានទឹក និង ឧតុនិយម ។ បន្ទាប់ពីពិនិត្យមើលនូវលក្ខន្តិកៈ និង ដំណើរការបង្កើត ស.ក.ប.ទ នឹងត្រូវផ្តល់វិញ្ញាបនប័ត្រចុះបញ្ជីរចនាសម្ព័ន្ធទៅគណៈកម្មការ ស.ក.ប.ទ ។ លំដាប់លំដោយនៃការបង្កើត ស.ក.ប.ទ នឹងបង្ហាញក្នុងទំរង់ 15.2 ។

15.4 ថ្លៃសេវាស្រោចស្រព (ISF)

យោងទៅលើនយោបាយសំរាប់និរន្តភាពនៃប្រត្តិបត្តិការ និង ការថែទាំនូវប្រព័ន្ធស្រោចស្រព បន្ទាប់ពីគំរោងត្រូវបានបញ្ចប់ ការទទួលខុសត្រូវនៃប្រត្តិបត្តិការ និង ការថែទាំ ការជួសជុលបន្ទាន់នឹងចូលរួមជាមួយ ស.ក.ប.ទ នៅក្នុងដំណាក់កាលជាបន្តបន្ទាប់ដូចតទៅ :

ដំណើរការនៃការប្រមូល ISF បន្តិចម្តងៗ
ឆ្នាំទី 1 : រដ្ឋាភិបាលចូលរួម 80% និង កសិករដែលជាសមាជិក 20%
ឆ្នាំទី 2 : រដ្ឋាភិបាលចូលរួម 60% និង កសិករដែលជាសមាជិក 40%
ឆ្នាំទី 3 : រដ្ឋាភិបាលចូលរួម 40% និង កសិករដែលជាសមាជិក 60%
ឆ្នាំទី 4 : រដ្ឋាភិបាលចូលរួម 20% និង កសិករដែលជាសមាជិក 80%
ឆ្នាំទី 5 : រដ្ឋាភិបាលចូលរួម 0% និង កសិករដែលជាសមាជិក 100%

ការចំណាយបង្ហាញខាងលើនេះ គឺសំរាប់តែអនុវត្តលើប្រព័ន្ធស្រោចស្រពទាំងអស់ដែលសាងសង់ដោយប្រើប្រាស់ថវិការបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ឬ បានមកពីការផ្តល់ពីអន្តរជាតិ និង ស្ថាប័នជាតិ ។ ថ្លៃសេវាប្រើប្រាស់នឹងត្រូវប្រមូលពីបណ្តាអ្នកប្រើប្រាស់ទឹកសំរាប់សេវាស្រោចស្រពដោយគណៈកម្មការ ស.ក.ប.ទ ដែលបានចុះបញ្ជីជាមួយរដ្ឋាភិបាល ។ អត្រារបស់ ISF ត្រូវបានសំរេចដោយ ស.ក.ប.ទ ទៅតាមរូបមន្តខាងក្រោមនេះ ។

$$Y = \frac{X_1 + X_2 + X_3 + X_4 + X_5}{\text{ផ្ទៃដីស្រោចស្រព}} + 20\% \text{ កំនើនទិន្នផល}$$

ដែល Y= ISF / ហ.ត

X1= ការចំណាយលើការថែទាំ និង ជួសជុល

X2= ការចំណាយលើប្រេងឥន្ធនៈក្នុងករណីប្រើម៉ាស៊ីនបូមទឹក

X3= ការចំណាយលើការឧបត្ថម្ភដល់ក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍

X4= ការចំណាយលើការងាររដ្ឋបាល

X5= ការចំណាយលើការងារបំរុង

ចំពោះតំលៃប្រត្តិបត្តិការ និង ការថែទាំអាចប្រែប្រួលពីប្រព័ន្ធមួយនៅប្រព័ន្ធមួយទៀត និង រួមជាមួយ និង ការប្រែប្រួលប្រព័ន្ធក្នុងឆ្នាំនីមួយៗ ព្រមទាំងអាស្រ័យលើការសំរេចរបស់ ស.ក.ប.ទ ផងដែរ ។ 20% នៃកំណើនទិន្នផលនឹងត្រូវថែរក្សាទុកនៅក្នុងគណនីធនាគាររបស់ ស.ក.ប.ទ ដែលថវិកាមួយផ្តល់សំរាប់ការជួសជុលបន្ទាន់ និង ចំណាយលើការថែទាំ ឬ ស.ក.ប.ទ អាចចំណាយក្នុងការធ្វើឱ្យមានលក្ខណៈទំនើបនៃប្រព័ន្ធស្រោចស្រពគឺកែលំអការងារគ្រប់គ្រងទឹកនៅក្នុងកសិដ្ឋាន ។ ការងារនេះត្រូវបន្តសំរាប់រយះពេលប្រាំឆ្នាំដំបូង ដែលអាស្រ័យទៅលើស្ថានភាពថវិកា ស.ក.ប.ទ អាចកាត់បន្ថយភាគរយ ប៉ុន្តែមិនអោយតិចជាង 5% នៃកំណើនផលិតកម្មគណៈកម្មការ ស.ក.ប.ទ ប្រមូល ISF ក្នុងប្រព័ន្ធស្រោចស្រព ហើយនឹងត្រូវ

កត់ត្រាថ្លៃទឹកដែលទទួលពីកសិករ ។ ប្រាក់ចំណូលទាំងអស់ និង ការចំណាយផ្សេងៗដោយ ស.ក.ប.ទ នឹងត្រូវធ្វើការបិទបញ្ជីរៀងរាល់ឆ្នាំ ដោយអ្នកបិទបញ្ជីឯករាជ្យមួយដែលជួយដោយ ស.ក.ប.ទ និង របាយការណ៍ ទាំងអស់ នឹងត្រូវបង្ហាញនៅក្នុងអង្គប្រជុំទូទៅរបស់ FWUC សំរាប់ការសំរេច ។

15.5 ការបណ្តុះបណ្តាលដល់ ស.ក.ប.ទ

15.5.1 ការផ្ទេរការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធស្រោចស្រព

ការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធស្រោចស្រព និង ត្រូវផ្ទេរទៅអោយ ស.ក.ប.ទ តែនៅពេលណាដែលពួកគេមានសមត្ថភាពទទួលការគ្រប់គ្រងទាំងស្រុង ។ ការគ្រប់គ្រងរួមនឹងត្រូវប្រើដើម្បីបង្កើត ចុះបញ្ជីបណ្តុះបណ្តាល និង ពង្រឹង ស.ក.ប.ទ ក្នុងការគ្រប់គ្រង O&M គំរោងរបស់ពួកគេ ។ បន្ទាប់ពីការស្តារឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធ ការគ្រប់គ្រងរួមត្រូវបានស្នើដើម្បីប្រព័ន្ធប្រត្តិបត្តិការពេញលេញជាមួយនិងប្រសិទ្ធិភាពយូរអង្វែង ព្រមទាំងពង្រឹងតាមរយៈ ស.ក.ប.ទ ផងដែរ ។ វាត្រូវបានស្នើពីរយៈពេលការគ្រប់គ្រងរួមសំរាប់គំរោងខ្នាតមធ្យម និង គំរោងខ្នាតធំ ។ គំរោងខ្នាតមធ្យម និង គំរោងខ្នាតធំទាំងអស់គឺក្នុងរយះពេលប្រមាណ 4ឆ្នាំ ។ សំរាប់គំរោងខ្នាតជំតូច រយៈពេលនៃការគ្រប់គ្រងរួមគឺពី ពីរទៅបីឆ្នាំ ។ ក្នុងរយៈពេលនៃការគ្រប់គ្រងរួម ស.ក.ប.ទ នឹងត្រូវពង្រឹងដើម្បីអាចកាន់កាប់បន្តការគ្រប់គ្រងទាំងស្រុងនៃប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំ សំរាប់ប្រព័ន្ធនីមួយៗ ក្រសួងធនធានទឹក និង ឧត្តុនិយម សង្ឃឹមទុកក្នុងការអនុវត្តន៍សកម្មភាព ដូចតទៅ ។

- បណ្តុះបណ្តាល ស.ក.ប.ទ និង ក.ក.ប.ទ ទៅលើគឺរិតនៃគំរោងអំពីការតំកល់ឯកសារ សៀវភៅកត់ត្រា គណនេយ្យហិរញ្ញវត្ថុ ការចែកចាយទឹក ការថែទាំប្រព័ន្ធប្រលាយ ចាត់ចែងការប្រជុំ ដោះស្រាយវិវាទ ។ល ។
- រៀបចំនូវផែនការក្បួនថែទាំ
- រៀបចំក្បួនសំរាប់ប្រត្តិបត្តិការ និង ការថែទាំ
- ជំនួយនៅក្នុងការដោះស្រាយវិវាទ
- ជំនួយនៅក្នុងការត្រួតពិនិត្យ និង វាយតំលៃផែនការ ។ តំលៃទាំងអស់សំរាប់ប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំ នឹងត្រូវបែងចែកតាមរូបមន្តដែលបានបង្ហាញពីជំពូកមុន (ប្រកាស 306) ។

15.5.2 ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស

ដើម្បីដើរតួនាទីឱ្យត្រឹមត្រូវ និង ការគ្រប់គ្រងគួរជាទីពេញចិត្តនូវប្រព័ន្ធស្រោចស្រពដែលមានស្រាប់ទាំងអស់ និង ការអភិវឌ្ឍន៍គំរោងទាំងអស់នាពេលអនាគត ពង្រឹង និងបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិកដែលមានស្រាប់តាមរយៈសិក្ខាសាលាផ្សេងៗដែលនឹងត្រូវធ្វើឡើង និង បុគ្គលិកបន្ថែមដែលបានមកពីការជ្រើសរើស ។ ដើម្បីនឹងផ្ទេរការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធស្រោចស្រពឱ្យបានល្អទៅដល់ ស.ក.ប.ទ ដែលនឹងត្រូវការសកម្មភាពជាបន្តបន្ទាប់ :

1) ពង្រឹង និង បណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិក ជាពិសេសការទទួលបន្ទុករបស់ ស.ក.ប.ទ និង ការជ្រើសរើសបុគ្គលិកបន្ថែមនៅក្នុងមន្ទីរធនធានទឹក និង ឧត្តុនិយមសំរាប់ចំណុចដូចខាងក្រោម :
    - តំរូវការទឹកក្នុងការដាំដុះ
    - ប្រសិទ្ធិភាពនៃការស្រោចស្រព និង

- វិធីសាស្ត្រអនុវត្តក្នុងការស្រោចស្រព

2) ការធ្វើសិក្ខាសាលាបណ្តុះបណ្តាលនៅថ្នាក់ខេត្ត

3) បណ្តុះបណ្តាល និង ពង្រឹង ស.ក.ប.ទ ក្នុងកិច្ចសហការជាមួយក្រសួងធនធានទឹក និង ឧត្តុនិយម

4) ផ្តល់នូវបច្ចេកទេសទៅដល់ ស.ក.ប.ទ ក្នុងកិច្ចសហការជាមួយ ក្រសួងធនធានទឹក និង ឧត្តុនិយម

5) បណ្តុះបណ្តាលការត្រួតពិនិត្យ និង វាយតំលៃនៅថ្នាក់មជ្ឈិម និងថ្នាក់ខេត្ត

15.5.3 ការបណ្តុះបណ្តាល ក.ក.ប.ទ និង ស.ក.ប.ទ

អ្នកតំណាងរបស់ ក.ក.ប.ទ និង ស.ក.ប.ទ នឹងត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលសមត្ថភាពក្នុងការអនុវត្តន៍គ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធក្នុងការសហការជាមួយក្រសួងធនធានទឹក និង ឧត្តុនិយម ។ មុខវិជ្ជាសំខាន់ៗសំរាប់ការបណ្តុះបណ្តាលគឺ :

1) តួនាទី និង ការងាររបស់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សា ស.ក.ប.ទ និង អ្នកតំណាង ក.ក.ប.ទ ជាពិសេសគឺការងារ

- ការងាររដ្ឋបាល និង ការតំកល់ឯកសារ
- គំរោងផែនការ
- ប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំប្រព័ន្ធប្រើប្រាស់ម៉ាស៊ីន ប្រលាយ និង ម៉ាស៊ីនបូមទឹក (ក្នុងករណីមានបូមទឹក)
- ការប្រមូលថ្លៃសេវាប្រើប្រាស់ទឹក

2) ផែនការប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំ

3) ការគ្រប់គ្រងទឹកនៅលើដីកសិដ្ឋាន

4) ការរៀបចំថវិកា និង គ្រប់គ្រងថវិកាថ្លៃសេវាប្រើប្រាស់ទឹក

15.5.4 ការបណ្តុះបណ្តាលនៅស្រែ

ប្រព័ន្ធស្រោចស្រពត្រូវការនូវការថែទាំយ៉ាងល្អសំរាប់ការចែកចាយទឹកត្រឹមត្រូវទៅស្រែ ។ ស្មៅដែលដុះ និង ល្បប់ដែលនៅក្នុងប្រឡាយ និង ការហូរច្រោះច្រាំងនឹងធ្វើអោយប្រព័ន្ធចុះថយប្រសិទ្ធិភាពស្រោចស្រព ។ ដូច្នោះអ្នកប្រតិបត្តិការប្រព័ន្ធ និង អ្នកសំអាតស្លាមភ្លោះ (ក្នុងករណីដែលជារបស់ ក.ក.ប.ទ) ត្រូវការបណ្តុះបណ្តាលពីប្រតិបត្តិការលើសំណង់ស្រោចស្រព និង ការងារប្រចាំថ្ងៃ និង រយៈពេលថែទាំប្រឡាយ និង សំខាន់ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រព័ន្ធដំណើរការតាមសមត្ថភាព ដែលបានរៀបចំដូចមានបង្ហាញចំណុចសំខាន់ៗដូចខាងក្រោម :

1) គំរោងប្រតិបត្តិការ

- ការតំឡើងឧបករណ៍បង្វែរនៅទ្វារទឹក និង កត់ត្រាកំពស់ទឹក
- ការបើក/បិទទ្វារទឹក និង កត់ត្រាកំពស់ទឹក
- ពិនិត្យមើលការចែកចាយទឹក

- ជៀសវាងពីការប្រើប្រាស់ទឹកខុសច្បាប់
- ត្រួតពិនិត្យខ្នងទំនប់

2) គំរោងការថែទាំ

- ប្រមូលល្បប់ចេញពីប្រឡាយ
- ដាំស្មៅលើទំនប់ការពារ និង
- ជួសជុលទ្វារទឹក និង ដាក់ខ្លាញ់រហាត់

3) ការជួសជុលបន្ទាន់

- កន្លែងស្រុតនៃខ្នងទំនប់
- ការចាក់ដីបង្ហាប់ និង ដាំស្មៅ និង
- ការសាងសង់ឡើងវិញនូវសំណង់ដែលខូចខាត ។

ជាគោលការណ៍ បុគ្គលិកនៅការដ្ឋានត្រូវការនូវការបណ្ដុះបណ្ដាលពីការកំណត់តំរូវការស្រោចស្រពពិតប្រាកដ និង វិធីសាស្ត្រផ្តល់ទឹក និង ការវាស់ចំណុះទឹកស្រោចស្រពដែលបានប្រើប្រាស់ ។ សកម្មភាពទាំងអស់នេះនឹងត្រូវការសំរាប់វាយតំលៃប្រសិទ្ធិភាពស្រោចស្រព ។ កសិករក៏ត្រូវការនូវការបណ្ដុះបណ្ដាលពីវិធីសាស្ត្រអនុវត្តន៍ទឹកខុសៗគ្នា ដើម្បីកែលំអការគ្រប់គ្រងទឹកនៅស្រែដើម្បីឱ្យបង្កើនប្រសិទ្ធិភាពស្រោចស្រព ជាពិសេសនៅ ពេលខ្វះខាតទឹក ។

ជំពូក 16 ការប្រតិបត្តិ និង ការថែទាំ

16.1. ការប្រតិបត្តិ

16.1.1 ការរៀបចំតារាងពេលនៃការស្រោចស្រព

(1) គោលការណ៍ប្រតិបត្តិ

ដោយពិចារណាទៅលើកំរិតធនធានទឹក ហើយថែមទាំងការចែកចាយរបស់វានោះ គោលការណ៍នៃការប្រតិបត្តិខាងក្រោមត្រូវបានដាក់ស្នើឡើង :

1) វិធីស្រោចស្រពដោយសន្សំសំចៃទឹកនឹងត្រូវបានអនុវត្ត ។

2) ការបង្ហូរទឹក ប្រលាយមេ និង ប្រលាយរងត្រូវបានប្រតិបត្តិបន្តបន្ទាប់រយៈពេល 24 ម៉ោង ។

2) ប្រលាយបញ្ចូលស្រែ និង ផ្លូវទឹកហូរនឹងត្រូវបានប្រតិបត្តិបន្តបន្ទាប់សំរាប់រដូវវស្សា ប៉ុន្តែការស្រោចស្រពវិល នឹងត្រូវបានអនុវត្តក្នុងអំឡុងពេលរដូវប្រាំង ឬ រយៈពេលរាំងស្ងួត ក្នុងនោះប្រព័ន្ធស្រោចស្រពមិនអាចធ្វើអោយសមស្របនៃតំរូវការទាំងអស់បានទេ ។

3) ផ្ទៃដីដែលអាចស្រោចស្រពនៅរដូវប្រាំងនឹងត្រូវតិចជាងផ្ទៃដីរដូវវស្សា ។ ទឹកស្រោចស្រពនឹងត្រូវបានចែកចាយដោយស្មើគ្នាទៅប្លុកចែកចាយនីមួយៗ ហើយការពិភាក្សាគួរត្រូវបានធ្វើដោយប្លុកចែកចាយពីរបៀបដើម្បីប្រើប្រាស់ទឹក ដែលមានកំនត់សំរាប់ផ្ទៃដីស្រោចស្រព ។

(2) ការរៀបចំតារាងពេលការផ្គត់ផ្គង់ទឹក

តារាងពេលផ្គត់ផ្គង់ទឹក (WSS) នឹងត្រូវបានកំនត់រាល់ឆ្នាំមុនពេលចាប់ផ្តើមដាំដុះ ។ មុននឹងការវាយតំលៃនៃតំរូវការទឹក ដោយការពិភាក្សាទៅលើគំរូនៃការដាំដុះ គួរតែត្រូវបានធ្វើឡើង ។ សមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការនៃសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក (FWUC) ទទួលខុសត្រូវនៃតារាងពេលផ្គត់ផ្គង់ទឹកនឹងពិគ្រោះយោបល់ជាមួយ MOWRAM (DWRAM) ចំពោះឯកត្តាតំរូវការទឹកស្រោចស្រពនៃឆ្នាំ ប្រចាំកន្លះខែជាមូលដ្ឋាន ។ ពេលនោះដោយយោងទៅលើឯកត្តាតំរូវការទឹកស្រោចស្រព ។ តារាងពេលស្រោចស្រពទៅប្លុកចែកចាយនីមួយៗ (តារាងពេលវិល) នឹងត្រូវបានកំនត់ដោយសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក (FWUC) នៅកំរិតទីពីរ ។

(3) ការផ្សព្វផ្សាយជំនឹង និង ការផ្សាយជាសាធារណៈនៃតារាងពេល

សារៈសំខាន់នៃការផ្សព្វផ្សាយដំនឹង និង ការផ្សាយជាសាធារណៈដ៏ធំទូលាយនៃតារាងពេលផ្គត់ផ្គង់ទឹកក្នុងចំណោមកសិករអោយបានយ៉ាងគ្រប់គ្រាន់ជាមុននៃការចាប់ផ្តើមនៃរដូវដាំដំណាំ ចាំបាច់ត្រូវការគូសបញ្ជាក់ដ៏ខ្លាំង ។ ហេតុដូច្នេះវាមានសារៈសំខាន់ដែលតារាងពេលផ្គត់ផ្គង់ទឹក ត្រូវបានរៀបចំជាម៉ោងពេលហើយត្រូវ

ផ្តល់អោយដល់កសិករ ដូច្នេះពួកគាត់អាចមានផែនការទៅតាមដំណាំរបស់គាត់ ។ ការរៀបចំនៃការផ្គត់ផ្គង់ទឹក និង ធារទឹកនៃការប្រតិបត្តិត្រូវបានបង្ហាញក្នុង រូបភាព 16.1 ។

16.1.2 ការប្រតិបត្តិសំណង់

(1) ការប្រតិបត្តិប្រព័ន្ធបង្ហៀរទឹក

គោលការណ៍សំរាប់ច្បាប់ប្រតិបត្តិនៃប្រព័ន្ធអាងទឹកត្រូវបានរាយដូចខាងក្រោម:

1) ការប្រតិបត្តិសំរាប់អាងទឹក គួរតែមានភាពងាយស្រួល

2) ទ្វារទឹកចូលនៃការបង្ហៀរទឹក ឬ ប្រលាយមេ គួរតែត្រូវបានប្រតិបត្តិដើម្បីអោយធារទឹកដែលត្រូវបង្ហៀរមិនលើសចំណុះប្រលាយដែលគ្រោង ។

3) ក្នុងអំឡុងពេលដែលអាងទឹកមានទឹកពេញ ហើយទឹកដែលលើសនោះហូរពីលើទំនប់បង្ហៀរ ទ្វារទឹកដែលត្រួតពិនិត្យធារទឹកហូរចូលអាង (បើមាន) គួរតែត្រូវបានបិទ ។

4) ការទាក់ទងនៃការបិទ គួរតែត្រូវបានរក្សារវាងអ្នកថែរក្សាទ្វារទឹកនៃអាងទឹក និង អ្នកប្រើប្រាស់ទឹកក្នុងតំបន់ស្រោចស្រព ជាពិសេសនៅពេលមានព្យុះខ្លាំង និង ពេលរាំងស្ងួត ។

(2) ការប្រតិបត្តិប្រព័ន្ធប្រលាយសំរាប់ការផ្គត់ផ្គង់ទឹក និង ការចែកចាយ

ប្រព័ន្ធប្រលាយស្រោចស្រព ជាទូទៅមានប្រលាយមេមួយ ប្រលាយរង និង ប្រលាយចែកចាយមួយចំនួន ។ ប្រលាយមេមានប្រភពមកពី អាង រឺ សំណង់បង្ហៀរទឹកទន្លេ ។ ប្រលាយរងមានសាខាចេញពីប្រលាយមេ និង ប្រលាយរងនីមួយៗស្រោចស្រពពី 10 ទៅ 30 ប្លុកចែកចាយ ។ រាល់ប្លុកចែកចាយត្រូវបានបំរើដោយប្រលាយចែកចាយតាមលំដាប់លំដោយ ។

គោលការណ៍ និង ច្បាប់ប្រើប្រាស់គ្រឹះសំរាប់ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្រោចស្រពត្រូវបានផ្តល់នូវយោបល់ដូចខាងក្រោម:

1) ច្បាប់ប្រតិបត្តិសំរាប់ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកគួរតែមានភាពងាយស្រួល

2) កត្តាកំរិតទឹកភ្លៀងមិនត្រូវបានយកមកគិត សំរាប់ការប្រតិបត្តិនៃការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្រោចស្រព ក្នុងគោលការណ៍នេះទេ ។ កំរិតទឹកភ្លៀងមានភាពមិនទៀងទាត់យ៉ាងខ្លាំង ហើយដូច្នេះការផ្គត់ផ្គង់ទឹកពឹងផ្អែកលើចំនួនទឹកភ្លៀង គឺមិនអាចអនុវត្តបានឡើយ ។

3) ច្បាប់ប្រតិបត្តិនឹងត្រូវពឹងផ្អែកលើតំរូវការទឹកស្រោចស្រព ដែលបានប៉ាន់ស្មាននៅរយៈពេលកើតមានឡើងវិញ 5ឆ្នាំ (80% ភាពទុកចិត្តបាន) ។

4) ការប្រតិបត្តិនឹងត្រូវអនុវត្តប្រចាំកន្លះខែជាមូលដ្ឋានក្នុងប្រព័ន្ធប្រលាយស្រោចស្រព ។

5) មានតែចំណុះទឹកស្តុករបស់អាងជាក់ស្តែងតែប៉ុណ្ណោះ គួរតែត្រូវបានយកមកគិត សំរាប់ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្រោចស្រពពីសំណង់បង្ហៀរទឹក ។ ច្បាប់ប្រើប្រាស់ខាងក្រោមបានស្នើឡើង សំរាប់អាងក្តបត្របែកនៃគំរោងផ្នែកខាងលើស្ទឹងស្លាគូ (USP) បង្ហាញគំរូលនៃការប្រើប្រាស់អាងទឹកនេះ ។ ការប្រតិបត្តិ

ត្រូវបានអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងការពិចារណាលើការកាត់បន្ថយនៃការខ្វះខាតទឹកស្រោចស្រពនៅពេលរាំងស្ងួត ព្រមទាំង បង្កើនការផ្គត់ផ្គង់ទឹកនៅរដូវវស្សាបានខ្ពស់ ។

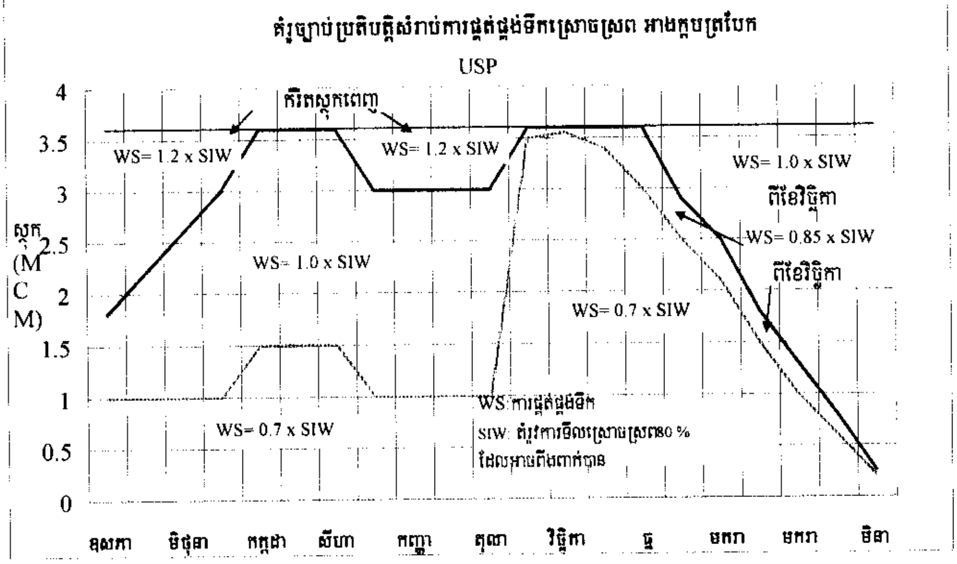

តំរូវការទឹកស្រោចស្រព (SIW)

ឯកតា :ម³/វិនាទី

ឧសភា		មិថុនា		កក្កដា		សីហា		កញ្ញា		តុលា		វិច្ឆិកា		ធ្នូ		មករា		កុម្ភៈ		មីនា	
1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
0.00	0.11	0.22	0.31	0.33	1.41	1.71	1.89	3.06	3.28	1.99	2.27	3.39	2.36	1.36	0.70	0.38	0.44	0.54	0.41	0.30	0.12

ឧទាហរណ៍ ការចាប់ផ្តើមលើកដំបូងកន្លះខែសីហា ការស្តុកទឹកជាក់ស្តែងគឺច្រើនជាងចំនុះស្តុករបស់អាង (ទឹកហៀរចេញតាមរយៈទំនប់បង្ហៀររបស់អាង) 1.71ម³/វិ x 1.2ដង = 2.05ម³/វិ នឹងត្រូវបានបញ្ចេញទៅប្រលាយមេ ។ ក្នុងករណីដែលស្តុកតិចជាង 1.5 MCM 1.71ម³/វិ x 0.7 = 1.20ម³/វិ គួរតែបានបញ្ចេញ ។

ក្នុងអំឡុងពេលទឹកជំនន់ក្នុងវាលស្រែស្ទើរតែទាំងអស់ សំណង់ទ្វារទឹកចូលនៃប្រលាយមេ គួរតែត្រូវបិទ ។

ច្បាប់នេះគួរតែត្រូវបានពិនិត្យមើលឡើងវិញ និង ផ្លាស់ប្តូរលើមូលដ្ឋានដែលប្រាកដនិយម នូវអំឡុងពេលចាំបាច់ណាមួយនៃដំណាក់កាលប្រើប្រាស់ជាក់ស្តែង ។

6) រដូវស្រោចស្រពត្រូវបានបែងចែកជាបីរដូវ ដោយយោលទៅតាមគំរូនៃការដាំដុះ រឺ តំរូវការទឹកស្រោចស្រព ។ រដូវទី 1គឺ 2ខែ ពីខែឧសភាដល់ខែកក្កដា ពេលចំការត្រូវបានដាំ ។ នៅក្នុងរដូវនេះតំរូវការទឹកស្រោចស្រពមានចំនួនតិច គឺស្ថិតនៅចន្លោះពី 0.11ម³/វិ ទៅ 0.33 ម³/វិ ។ ពាក់កណ្តាលរដូវ គឺរយៈពេលពីចុងខែកក្កដាដល់ចុងខែធ្នូពេលដែលស្រូវត្រូវស្ងួត ។ តំរូវការទឹកស្រោចស្រព គឺច្រើនជាងគេបំផុតក្នុងរដូវនេះ បន្ទាប់មករដូវទី 3 គឺរយៈពេល ពីខែមករា ដល់ខែមិនាពេលដែលដំណាំចំការត្រូវបានដាំ ។ តំរូវការទឹកស្រោចស្រពក្នុងរដូវនេះស្ថិត ចន្លោះ ពី 0.12ម³/វិ ទៅ 0.54ម³/វិ ។

ប្រលាយមេ និង ប្រលាយរងនឹងត្រូវប្រើប្រាស់ 24 ម៉ោងបន្តបន្ទាប់គ្នាក្នុងការនាំទឹកពេញមួយរដូវ

ស្រោចស្រព ។ នៅក្នុងរដូវទី 1 និងទី 3នេះពេលដែលតំរូវការទឹក គឺតិចបំផុតត្រូវត្រួតពិនិត្យទ្វារទឹកលើប្រលាយមេ និង/ឬ ប្រលាយរងនឹងត្រូវបានបិទទាំងស្រុង និង ផ្នែកហូរពីចំហៀងបានផ្តល់ដោយសំណង់ត្រួតពិនិត្យកំពស់ទឹក នឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់សំរាប់ការនាំទឹក ។

7) ប្រលាយចែកចាយនឹងត្រូវប្រតិបត្តិ ដើម្បីនឹងផ្គត់ផ្គង់ទឹកលើមូលដ្ឋាននៃការនាំទឹក 24 ម៉ោង បន្តបន្ទាប់គ្នាក្នុងអំឡុងពេលកណ្តាលរដូវ លើកលែងតែប្រលាយចែកចាយតូចៗ ដែលមានផ្ទៃដីស្រោចស្រពតិចជាង 30ហ.ត ។ សំរាប់កំឡុងពេលរដូវទី 1និង ទី3 ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកវិល នឹងត្រូវអនុវត្តក្នុងចំណោមប្រលាយចែកចាយទាំងអស់ក្នុងប្រលាយរងនីមួយៗ ។ ប្រលាយចែកចាយតូចៗនឹងត្រូវបានផ្គត់ផ្គង់ទឹកដោយយោងតាមតារាងពេល ផ្គត់ផ្គង់វិលក្នុងចំណោមប្រលាយតូចៗ សូម្បីតែក្នុងកណ្តាលរដូវក៏ដោយ ។

(3) ការប្រតិបត្តិសំរាប់វិធីស្រោចស្រពដោយសន្សំសំចៃទឹក

ដើម្បីថែរក្សាប្រសិទ្ធិភាពអនុវត្តការស្រោចស្រពខ្ពស់ ទឹកស្រោចស្រពទៅវាលស្រែ គួរតែត្រូវចែកចាយនៅធារទឹកច្រើនណាស់ ។ ដោយគិតថាទឹកស្រោចស្រពត្រូវចែកចាយពីប្រលាយចែកចាយ ឬ ផ្លូវទឹកហូរទៅស្រែ និង ពីស្រែមួយទៅស្រែមួយ ធារទឹកពី 0 l/វិ ទៅ20 l/វិ គឺជាសេចក្តីត្រូវការ ។ ដោយធារទឹកនេះការផ្គត់ផ្គង់ទឹកសំរាប់ការរៀបចំដីស្រែ1 ហ.តប្រើពេលកន្លះថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ។ អំឡុងពេលធម្មតានៃរដូវស្រោចស្រពខ្ពស់បំផុត វាលស្រែ 10ទៅ20ហ.តអាចត្រូវបានស្រោចស្រពរៀងរាល់ថ្ងៃ ។ ការងាររាស់ និង ស្ទូងគួរតែត្រូវអនុវត្តជាបន្ទាន់ក្រោយពេលស្រែមួយៗមានទឹកពេញ ។

ក្នុងវិធីស្រោចស្រពសន្សំសំចៃទឹកទឹក ដែលទាក់ទងទៅនឹងចំនួនទឹកភ្លៀងបានការ ដែលយកចេញពីការប្រើប្រាស់ទឹក ត្រូវបានផ្គត់ផ្គង់ក្នុងអំឡុងរយៈពេលក្រោយការស្ទូង រហូតដល់ចប់ការកាប់គាស់ ភ្ជួរ រាស់ និងពេលបង្កើតទិន្នផល ។ ក្នុងវិធីនេះទឹកដែលនៅក្នុងស្រែហូរចេញបន្តិចម្តងៗ ហើយក្រោយមកផ្ទៃដីបានស្ងួតបន្តិចម្តងៗ ពីព្រោះគ្មានទឹកដែលទាក់ទងទៅនឹងការបាត់បង់ដោយជំរាប ដែលត្រូវបានផ្តល់អោយវាទេ ។ ក្នុងស្ថានភាពបែបនេះ ប្រសិនបើទឹកត្រូវផ្គត់ផ្គង់ក្នុងបរិមាណទឹកតិច ចំនួនទឹកភាគច្រើនត្រូវបានខ្ជះខ្ជាយឥតប្រយោជន៏ និង ទឹកមិនបាននាំបានចំងាយឆ្ងាយទេ ។ ទឹកគួរតែត្រូវផ្តល់ឱយបានបរិមាណច្រើនល្មម ថ្វីបើគ្មានទឹកសល់ក្នុងស្រែក៏ដោយ ។ វាលស្រែនីមួយៗ គួរតែត្រូវផ្តល់តាមផ្លូវទឹកហូរដើម្បីនឹងនាំទឹកអោយបានល្អទៅស្រែផ្នែកខាងក្រោមផងដែរ ។ វាគឺជាបំណងដើម្បីរក្សាទឹកដែលមានក្នុងដីក្នុងជំរៅឫសដំណាំមិនតិចជាង 75% នៃសំណើមជោគជាំទាំងស្រុង ដើម្បីថែរក្សាទិន្នផលស្រូវអោយបានល្អ ។ ដើម្បីសំរេចតំរូវការនេះនៅក៏រិតពិតប្រាកដមួយ ការអនុវត្តន៏ការស្រោចស្រពគួរតែត្រូវបានធ្វើមួយសប្តាហ៏ម្តង ។

អំឡុងរយៈពេល 30 ថ្ងៃនៃការចាប់ផ្តើមនៅដើមដំបូងរហូតដល់ចប់ការចេញផ្កា ដែលជារយៈពេលងាយខូចខាតច្រើន ទល់នឹងការខ្វះខាតទឹក ទឹកដែលបន្ថែម គួរតែត្រូវផ្គត់ផ្គង់ដើម្បីនឹងរក្សាអោយលិចល្មម ។

16.2 ការថែទាំ

16.2.1 ការទទួលខុសត្រូវ

ការថែទាំឧបករណ៍សំណង់ធារាសាស្ត្រនឹងត្រូវបានធ្វើយ៉ាងច្រើនដោយ FWUC ក្រោយពីការងារសាងសង់ចប់រួចរាល់ និង ការគ្រប់គ្រងសំណង់ទាំងនោះ ។ FWUC នឹងត្រូវរៀបចំមុនការចាប់ផ្តើមការងារសាងសង់ដូចដែលបាននិយាយក្នុងជំពូក 15 ហើយ MOWRAM និង ការិយាល័យរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតគួរជ្រោមជ្រែង FWUC នៅឆ្នាំពិតប្រាកដក្រោយពេលបញ្ចប់ការសាងសង់រួចរាល់ ដើម្បីដឹងច្បាស់លាស់ពីប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំ (O&M) ដោយ FWUC ហើយនឹងការទ្រទ្រង់របស់គំរោង ។ ទំហំ FWUC ផ្អែកលើខ្នាតនៃគំរោង ។ ប្រភេទជាច្រើននៃ FWUCs ដែលអនុលោមទៅតាមការរៀបចំ FWUC ដែលបានលើកឡើងក្នុងជំពូក 15 ត្រូវបានសន្មត់ដូចដែលបានបង្ហាញក្នុងរូបភាព 16.2 ។ FWUC នីមួយៗគួរតែមានគណៈកម្មាការ FWUC ដែលនឹងដើរតួនាទីយ៉ាងច្រើននៃប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំ (O&M) ។

ការថែទាំសំណង់ធារាសាស្ត្រនឹងត្រូវមានផែនការដោយ FWUC ផ្ទាល់ ។ ដំណើរការថែទាំសំណង់ធារាសាស្ត្រ ត្រូវបានពិពណ៌នាលំអិតក្នុងអនុផ្នែកខាងក្រោម និង បានសង្ខេបក្នុងតារាង 16.1 ។

16.2.2 ការថែទាំគំរោងស្រោចស្រពខ្នាតធំ/មធ្យម

(1) ប្រភេទនៃការថែទាំ

ការងារថែទាំនឹងត្រូវបានរៀបចំឡើងជា 4 ប្រភេទ អាងទឹកប្រឡាយបង្ហៀទឹក និង ប្រឡាយមេ ប្រឡាយរង និង ប្រឡាយតាមវាលស្រែ (ប្រលាយចែកចាយ និង ផ្លូវទឹកហូរ) ។ ភាពញឹកញាប់ និង ទំហំនៃការងារថែទាំគឺ 1) ការត្រួតពិនិត្យ និង ថែទាំជាប្រចាំ (រៀងរាល់ថ្ងៃទៅមួយសប្តាហ៍ម្តងតាមតំរូវការ) 2) ការត្រួតពិនិត្យរយៈពេល និង ការជួសជុល (មួយឆ្នាំម្តងមុនរដូវវស្សា) និង 3) ដែលជារយៈពេលនៃការស្តារឡើងវិញ (5ឆ្នាំម្តង) ។ កំលាំងពលកម្មដែលចាំបាច់សំរាប់ការថែទាំជាប្រចាំ និង រយៈពេលជួសជុលនឹងត្រូវបានផ្តល់ដោយ FWUC ជាការបង់វិភាគទាន នៅពេលដែលជារយៈពេលនៃការកែលំអឡើងវិញ ដែលត្រូវការទំហំការងារធំជាង សមាជិកក្រុមគ្រួសារកសិករប្រើប្រាស់ទឹក (FWUC) នឹងត្រូវជួសជុលជាកំលាំងពលកម្មលើផ្អែកមូលដ្ឋាននៃការងារ ។

(2) ការថែទាំអាងទឹក

សមាជិកគណៈកម្មការ FWUC ទទួលបន្ទុកអាងទឹក ឬ ប្រព័ន្ធមេនឹងប្រកាន់យកភាពទទួលខុសត្រូវនៃការគ្រប់គ្រង និង ថែទាំអាងទឹក ។ មនុស្សដែលទទួលបន្ទុកប្រតិបត្តិសំណង់ទ្វារទឹកចូល និង ថែទាំទ្វារទឹករបស់អាងទឹកទៅតាមផែនការប្រតិបត្តិ និង ការថែទាំដែលបានរៀបចំដោយ FWUC រៀងរាល់ឆ្នាំគាត់នឹងត្រួតពិនិត្យផងដែរទៅលើការខូចខាតទ្វារទឹក កំទេចកំទីដែលមានការជ្រាបទឹក បន្ទាប់មករក្សាទុកបញ្ជីត្រួតពិនិត្យ និង ថែរក្សាដែលនឹងត្រូវរាយការណ៍ និង ពន្យល់ដល់គណៈកម្មការ FWUC យូៗម្តងជាផ្អែកនៃការ

ត្រួតពិនិត្យ និង ថែរក្សាជាប្រចាំ ។ ចំនែកឯរយៈពេលនៃការត្រួតពិនិត្យ និង ជួសជុលការគូសបញ្ជាក់នៃមុខងារទ្វារទឹក ការលាបថ្នាំការពារច្រេះ ការយកចេញកំទេចកំទី ការងារជួសជុលបន្តិចបន្តួចទំនប់ និង សំណង់ធារាសាស្ត្រផ្សេងទៀតដោយកំលាំងមនុស្សនឹងត្រូវបានអនុវត្តឡើង ។ រយៈពេលនៃការស្តារឡើងវិញគួរទាក់ទងនឹងការងារជួសជុលទំនប់ និង សំណង់ធារាសាស្ត្រដែលពាក់ព័ន្ធការយកចេញកករដីមុខទ្វារទឹកចូល និង ការថែទាំទ្វារទឹកដើម្បីអោយចរន្តទឹកហូរទៅទ្វារទឹកបានយ៉ាងងាយស្រួល ។

(3). ប្រឡាយមេ និង ប្រឡាយបង្ហូរទឹក

ការថែទាំប្រលាយបង្ហូរទឹកបានត្រូវអនុវត្តដោយសមាជិកគណៈកម្មការ FWUC ដែលទទួលបន្ទុកលើប្រលាយមេ ។ ក្នុងករណីដែលបញ្ហាដូចជាការខូចខាតលើសំណង់ ការរាំងស្ទះនៃផ្នែកប្រលាយ ការដក និង បង្ហូរដោយខុសច្បាប់ត្រូវអះអាងបញ្ជាក់ គាត់គួរតែរក្សាទុកបញ្ជី និង រាយការណ៍ទៅគណៈកម្មការ FWUC កោះហៅមកធ្វើការប្រជុំ និង ដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនោះ ។ ចំណែកឯរយៈពេលនៃការត្រួតពិនិត្យ និង ជួសជុលការត្រួតពិនិត្យ និង ការជួសជុលនៃសំណង់បញ្ចូលទឹក សំណង់ឆ្លងកាត់ ដូចជាការយកចេញកករ ការលាបថ្នាំទ្វារទឹក ការជួសជុលប្រលាយដោយដៃគួរត្រូវបានធ្វើ ។

រយៈពេលនៃការស្តារឡើងវិញ គួរបញ្ចូលការស្តារឡើងវិញទំនប់ និង ការត្រួតពិនិត្យផ្លូវថ្នល់ ការយកចេញកករដី និង កំទេចកំទីពីក្នុងប្រលាយ និង ការងារជួសជុលធំនៃសំណង់ ។ តំលៃចាំបាច់គួរតែត្រូវបង្កើតដោយផ្នែកថ្លៃសេវាស្រោចស្រព (ISF) ។

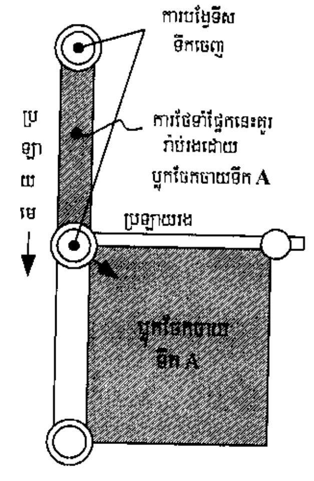

រូបភាព ការថែទាំប្រឡាយមេ

ការងារប្រចាំ និង រយៈពេលត្រួតពិនិត្យ និង ការថែទាំប្រលាយមេ គួរត្រូវបានអនុវត្តដោយសមាជិក FWUG នៃប្លុកចែកចាយដែលភាគច្រើនផ្នែកខាងលើនៃប្រលាយរង សំរាប់ផ្នែកមួយរវាងសំណង់បង្ហូរទឹករបស់វា (ចំនុចចាប់ផ្តើមនៃប្រលាយរង) និង សំណង់បង្ហូរទឹកផ្នែកខាងលើ ដូចបានបង្ហាញនៅខាងស្តាំ ។ សំណង់ដែលត្រួតពិនិត្យ និង ការថែរក្សាគួរស្រដៀងនឹងប្រលាយបង្ហូរទឹកទាំងនោះ ។

(4) ប្រឡាយរង

ការត្រួតពិនិត្យ និង ជួសជុលសំរាប់រយៈពេលថែទាំជាប្រចាំ គួរអនុវត្តដោយកំលាំងមនុស្ស ។ ការត្រួតពិនិត្យ និង ជួសជុសជាប្រចាំគួរអនុវត្តជាគោលដោយ FWUG ប៉ុន្តែការងារជាក់ស្តែង ដូចជាការកាត់ស្មៅ និង/ឬ ការយកកករដីចេញនឹងត្រូវអនុវត្តដោយសមាជិក FWUG ដែលនៅជិតប្រលាយ ។

សមាជិក FWUG នៃប្លុកចែកចាយគួរទទួលខុសត្រូវសំរាប់ការងារថែទាំរាំងសំណង់បញ្ចេញទឹក និង សំណង់ បញ្ចេញទឹកផ្នែកខាងលើ ដូចបានបង្ហាញនៅខាងស្តាំ ។ ការជួសជុលការខូចខាត តិចតួចលើប្រលាយរង ដែលបានប៉ះពាល់ដល់ប្លុកប្រលាយចែកចាយនឹងត្រូវបានត្រូវជួសជុសយ៉ាងសមរម្យតាមរយៈពេលនៃការងារជួសជុល ។ ការងារទាំងនេះគួរតែត្រូវបានរៀបចំយ៉ាងច្រើនដោយ FWUGs សំរាប់ការងារជួសជុល ប្លុកចែកចាយទាំងអស់បញ្ហាដោយប្រលាយរង គួរផ្តល់កំលាំងពលកម្ម និង សំភារៈហើយ

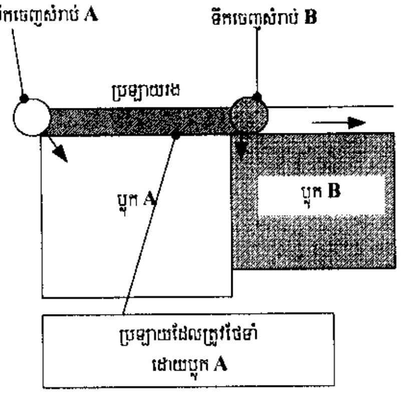

រូបភាព ការថែទាំប្រឡាយរង

និង ឧបករណ៍ចាំបាច់បានត្រូវយកមកអោយដោយ FWUGs ដោយការប្រើផ្នែក ISF រយៈពេលនៃការស្តារឡើងវិញ (រៀងរាល់ 5ឆ្នាំ) បានត្រូវអនុវត្តសំរាប់ការជួសជុលធំប្រលាយ និង សំណង់ លើផ្នែកការងារជាមូលដ្ឋានដោយការប្រើ ISF បញ្ជាស់ ។

(5) ប្រលាយចែកចាយ និង ផ្លូវទឹក

ការងារថែទាំប្រឡាយចែកចាយ និង ផ្លូវទឹកបានត្រូវអនុវត្តឡើងដោយអ្នកចាត់ចែងកសិករ (FO) ដែលមានតួនាទីដូចចែងក្នុងអនុផ្នែក 15.3.3 "ការបង្កើត FWUC" ។ ការត្រួតពិនិត្យជាប្រចាំធ្វើដោយ FOs និង ការងារថែទាំធ្វើដោយសមាជិក FWUG ។ រយៈពេលជួសជុល គួរត្រូវធ្វើមុនរដូវវស្សាដែលចំណាយពេលប្រហែល 10 ថ្ងៃ ដោយសមាជិកទាំងអស់ ។ ការងារសំខាន់នឹងមានការយកកករដីចេញ ការលាបថ្នាំទ្វារទឹក ។ល។ និង សំភារៈ ឬ តំលៃសំរាប់ទិញសំភារៈទាំងនោះ បានត្រូវទារដោយ FOs ទៅ FWUC ។

16.2.3 ការថែទាំគំរោងស្រោចស្រពខ្នាតតូច ឬ តូចបំផុត

ការប្រតិបត្តិ និង ថែទាំអាងទឹកតូចៗគួរត្រូវបានធ្វើដោយក្រុមកសិករប្រើប្រាស់ទឹក (FWUC) ។ ជំរៅទឹកនៃអាងជាទូទៅ គឺរាក់ហើយនិងអាចមានការផ្លាស់ឥទ្ធិពលនៃកករដី ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏គ្មានសំណង់ពាក់ព័ន្ធពិសេសសំរាប់ការបង្ហូរកករដីចេញត្រូវបានគេគិតទេ ការយកកករដីចេញជុំវិញសំណង់បញ្ចូលទឹក គួរត្រូវធ្វើយូរៗម្តង ។ ចំណែកឯទំនប់ការត្រួតពិនិត្យ និង ការថែទាំជាប្រចាំ គួរត្រូវធ្វើនៅលើការហូរច្រោះនៃជើងទេដោយរលក និង ទឹកភ្លៀង ។ សំភារៈដែលការពារច្រេះ គួរត្រូវលាបថ្នាំរៀងរាល់ឆ្នាំ និង ការយកចេញនូវកករដីក្នុងបំពង់លូ គួរតែត្រូវធ្វើយូៗម្តងផងដែរ ។ វាគឺជាបំណងដើម្បីកំណត់រយៈពេលនៃការងារថែទាំយ៉ាងខ្លាំងក្នុងមួយឆ្នាំ ហើយគ្រប់សមាជិក FWUG ទាំងអស់គួរចូលរួមក្នុងការងារនេះ ។